

Sotajumala, Syyttomien Veri

Kylmassa kolkossa huoneessa. Ilman turvaa, ihmisarvoa.
Et tieda syyta siella oloosi. Paasetko koskaan elavana vapaaksi?
Kylma kalmaa, sydan hakkaa. Odotat turhaan ruokaa, juomaa.
Uskallat et paikaltasi liikkua. Uskallat tuskin edes hengittaa.
Kuulet huutoja tuskaisia. Armoa anovia
Iskuja, aseiden laukauksia. Armottomia
Syyn tiedat huutoihin. Sita myonna et itsellesi.
Kyyneleet silmissasi. Hiljaa, peitat korvasi.
Askeleet lahenee. On sinun vuorosi. Kuolla.
Pelkosi on poissa. Kipu, joka maaraa.
He viilsivat sinua kasvoihisi. Maistoit oman veresi.
He polttivat ihoasi. Tuskaasi et usko todeksi.
He nauttivat katsella kidutustasi. Eivat valittaneet, teloittivat perheesi.
Pelkosi on poissa. Kipu, joka maaraa.
Kuulet huutoja tuskaisia. Armoa anovia.
Iskuja, aseiden laukauksia. Armottomia.
Kylma piipun suu hivelee niskaa.
Lasket allesi viimeista kertaa.
Kuoleman tunne sinut valtaa.
Et kipua tunne enaa koskaan.